

**Uchwała Nr XXIX/262/2014
Rady Powiatu w Kętrzynie
z dnia 20 marca 2014 r.**

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność dyrektora
Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kętrzynie – Małgorzatę Bejnarowicz**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 595 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 267) po rozpatrzeniu skargi _____* na działalność dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kętrzynie – Małgorzatę Bejnarowicz Rada Powiatu Kętrzyńskiego uchwala, co następuje:

§ 1

Uznaje się skargę _____* z dnia 22 stycznia 2014 r. na działalność dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kętrzynie – Małgorzatę Bejnarowicz za bezzasadną. Uzasadnienie przedmiotowego rozstrzygnięcia stanowi załącznik Nr 1 do uchwały.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**PRZEWODNICZĄCA
RADY POWIATU
w Kętrzynie**

Teresa Prokop

UZASADNIENIE

W dniu 23 stycznia 2014 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego w Kętrzynie) _____* wniósł skargę na działalność dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kętrzynie (dalej jako PCPR). W swoim piśmie zażądał de facto ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygniętej uprzednio uchwałą Nr XXV/224/2013 Rady Powiatu w Kętrzynie z dnia 28 listopada 2013 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kętrzynie – Małgorzatę Bejnarowicz. Rzeczoną uchwałą Rada Powiatu uznała skargę za bezzasadną. W tym miejscu należy stwierdzić, iż przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako KPA) nie przewidują w takiej sytuacji instytucji ponownego rozpoznania sprawy. Skarga dotyczy tego samego stanu faktycznego, zaś skarżący podejmuje w swoim piśmie co do zasady polemikę z dotychczasowym rozstrzygnięciem Rady Powiatu, niemniej jednak jednocześnie podnosi nowe okoliczności, szczególnie w zakresie rzekomego naruszenia przez dyrektora PCPR przepisów ustawy o ochronie danych osobowych oraz niemożności zastosowania w przedmiotowej sprawie przepisów KPA. Mając na uwadze powyższe, widząc potrzebę wypełniania powinności wyznaczonych kodeksową zasadą pogłębiania zaufania obywateli do władzy publicznej, Rada Powiatu postanowiła przyjąć skargę do rozpoznania, zaś w tym celu po raz kolejny rzetelnie zbadała okoliczności faktyczne przedmiotowej sprawy oraz podjęte przez dyrektora PCPR czynności. Na podstawie analizy akt sprawy oraz wyjaśnień organu Rada Powiatu ustaliła, co następuje.

Wobec skarżącego oraz jego syna (w imieniu którego występuje skarżący jako jego opiekun prawny) było prowadzone przez PCPR postępowanie w przedmiocie przyznania dofinansowania ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (dalej jako PFRON) uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym.

Wnioski w tym przedmiocie zostały złożone w dniu 15 stycznia 2013 r. Pismem z dnia 7 maja 2013 r. Dyrektor PCPR (działając z upoważnienia Starosty Kętrzyńskiego) poinformował skarżącego (oraz jego syna) o sposobie rozpatrzenia wniosków. Wnioski skarżącego oraz jego syna zostały rozpatrzone negatywnie z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu pisma. _____* w dniu 4 czerwca 2013 r. złożył (za pośrednictwem PCPR) odwołania od ww. pism, zarzucając im przede wszystkim niewłaściwą formę, gdyż w jego ocenie pisma te winny przyjąć formę decyzji administracyjnych. W odpowiedzi na odwołania organ wskazał, iż postępował zgodnie z § 5 ust. 14 rozporządzenia z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie turnusów rehabilitacyjnych, w myśl którego Centrum pomocy w terminie 7 dni od dnia rozpatrzenia wniosku o dofinansowanie powiadamia w formie pisemnej wnioskodawcę o sposobie jego rozpatrzenia. Podnosił także, że informacja o sposobie rozpatrzenia wniosku nie stanowi decyzji administracyjnej, tym samym stronie nie przysługuje prawo wniesienia środka zaskarżenia w postaci odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego (dalej jako SKO). Organ odwoławczy podzielił jednakże stanowisko skarżącego i orzeczeniami z dnia 5 lipca 2013 r. uchylił rozstrzygnięcia stanowiące przedmiot odwołania oraz przekazał sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. Orzeczenia organu odwoławczego zostały doręczone organowi I instancji w dniu 11 lipca 2013 r., zatem ten moment jest traktowany odpowiednio jako początkowa data ponownego prowadzenia postępowania. Postępowanie zostało przeprowadzone ponownie i organ I instancji wydał decyzje, od których zostały wniesione odwołania. SKO w Olsztynie ponownie uchyliło przedmiotowe rozstrzygnięcia, zarzucając nierozważenie materiału dowodowego. Rozważając powyższe okoliczności Rada Powiatu stwierdziła, co następuje.

Po ponownym zbadaniu sprawy Rada Powiatu podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko, w ocenie Rady bowiem przedmiotowa sprawa zdecydowanie zalicza się do skomplikowanych, zaś dyrektorowi PCPR nie sposób postawić zarzutu bezczynności. Natomiast zgodnie z art. 35 § 3 KPA załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż

w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej, nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. Na fakt skomplikowanego charakteru sprawy wpływa po pierwsze to, iż do tej pory w sprawach dofinansowania ze środków PFRON uczestnictwa w turnusach rehabilitacyjnych rozstrzygano informacją o sposobie rozpatrzenia wniosku, co było wynikiem praktyki stosowanej de facto niemal powszechnie na terenie całego kraju (a także akceptowanej przez PFRON i niektóre składy wojewódzkich sądów administracyjnych). Niemniej jednak SKO wbrew powyższemu stwierdziło, że sprawa winna zostać rozstrzygnięta decyzją administracyjną. Dyrektor PCPR nie zgodził się z tym orzeczeniem organu odwoławczego i podjął stosowne kroki w celu derogowania go z obrotu prawnego. Nie jest prawidłowe stanowisko skarżącego, który twierdzi, że dyrektor PCPR winien zaskarżyć rozstrzygnięcie organu II instancji. Organ nie posiadał bowiem w tej sprawie legitymacji skargowej, z tego względu podjął czynności zmierzające do nakłonienia właściwych podmiotów, których legitymacja skargowa nie jest w przedmiotowej sprawie ograniczona, do wniesienia stosownej skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Kontynuując należy wskazać, że do tej pory sprawy związane z przyznaniem lub odmową przyznania dofinansowania uczestnictwa w turnusach rehabilitacyjnych nie były prowadzone w formie postępowań administracyjnych i była to swego rodzaju nowa okoliczność, z jaką musiał zmierzyć się organ i jego pracownicy. Jak słusznie natomiast zauważają przedstawiciele doktryny, a także sam skarżący, szczególnie skomplikowany charakter sprawy może być uzasadniony między innymi ze względu na precedensowy charakter rozstrzygnięcia. Jednocześnie trzeba zauważyć, iż przedmiotowa sprawa zalicza się do skomplikowanych również z tego względu, że w celu jej załatwienia koniecznym jest zaangażowanie podmiotu trzeciego, tj. Komisji Do Spraw Opiniowania Wniosków Na Realizację Zadań Powiatu ze Środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Komisja jest organem kolegialnym składającym się z 8 osób, tym samym zorganizowanie posiedzenia rzeczony Komisji nie należy do spraw łatwych, szczególnie mając na uwadze natłok obowiązków jakimi obarczeni są

członkowie Komisji oraz przypadający w miesiącach czerwiec-sierpień okres urlopowy. Z informacji przekazanych Radzie wynika także, że w okresie lipiec – sierpień 2013 r. PCPR zmieniał dotychczasową siedzibę, co oczywiście wiązało się z zamieszczeniem spowodowanym koniecznością spakowania dokumentacji, przetransportowania jej oraz wypakowania w miejscu docelowym i przeprowadzeniem stosownej inwentaryzacji, a przede wszystkim miało wpływ na niemożność zorganizowania w tym czasie posiedzenia rzeczony Komisji.

Należy także zauważyć, iż pismami z dnia 21 sierpnia 2013 r. skarżący (oraz jego syn) zostali poinformowani o toczącym się postępowaniu administracyjnym oraz pouczeni o możliwości czynnego uczestnictwa w każdym stadium tego postępowania. W treści swych pism dyrektor PCPR wskazywał także, że sprawa zostanie rozpoznana po uprzednim rozpatrzeniu wniosków przez Komisję Do Spraw Opiniowania Wniosków Na Realizację Zadań Powiatu ze Środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Niczym nie uzasadnione wydają się zarzuty skarżącego, jakoby rzeczony pisma zostały (fałszywie lub błędnie) oznaczone niewłaściwą datą. Ostatecznie organ działając na podstawie art. 36 KPA przedłużył termin rozpoznania sprawy do dnia 11 listopada 2013 r. i wydał decyzje we wskazanym terminie.

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutów skarżącego, jakoby w przedmiotowej sprawie nie miały zastosowania przepisy KPA, należy stwierdzić, iż nie polegają one na prawdzie. Słusznie podnosi on natomiast, że w sprawach nieuregulowanych ustawą o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych należy stosować przepisy KPA. Skoro zatem ani przepisy cytowanej ustawy, ani przepisy wydanego na jej podstawie rozporządzenia w sprawie turnusów rehabilitacyjnych nie regulują kwestii przedłużenia terminu do rozpoznania sprawy, to zastosowanie w tym zakresie znajdują przepisy KPA. Trzeba w tym miejscu również podkreślić, iż załatwienie sprawy w terminie wskazanym w § 5 ust. 8 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie turnusów rehabilitacyjnych, tj. w terminie 30 dni od chwili złożenia kompletnego wniosku było niemożliwe z przyczyn, na które organ

I instancji nie miał wpływu. Dopiero bowiem 14.02.2013r. PFRON przekazał informacje na temat wysokości środków finansowych przyznanych na dofinansowanie zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych na 2013 r. Tym samym dopiero po tym terminie możliwym stało się podjęcie przez Radę Powiatu stosownej uchwały (04.04.2013r.) w zakresie przyjęcia zadań do realizacji oraz podziału środków zgodnie z dyspozycją art. 35a ust. 3 w związku z art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Należy zatem skonstatować, że w rzeczywistości dopiero w tym momencie możliwym stało się podjęcie przez organ I instancji działań w kierunku rozpatrzenia złożonych wniosków o dofinansowanie.

Co do zarzutu niemożności i przeszkód w zakresie powołania Komisji Do Spraw Opiniowania Wniosków Na Realizację Zadań Powiatu ze Środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych należy jedynie powtórzyć informację przekazaną skarżącemu od organu w trybie dostępu do informacji publicznej, zgodnie z którą działanie takie ma swoje umocowanie prawne w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, w związku z § 13 ust. 3 pkt. 13 Regulaminu Organizacyjnego Starostwa Powiatowego w Kętrzynie stanowiącego załącznik do Uchwały Nr XXV/168/2008 Rady Powiatu w Kętrzynie z dnia 30 października 2008 r., które przyznają Staroście uprawnienie do podejmowania zarządzeń w bieżących sprawach związanych z funkcjonowaniem powiatu. Zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych Starosta jest dysponentem środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i jest uprawniony do uszczegółowienia zasad rozdziału w/w środków. Utworzenie takiej Komisji jest wskazane ze względu na potrzebę zachowania bezstronności i transparentności działań. Zadania ww. Komisji polegają przede wszystkim na dokonaniu oceny zasadności i konieczności przyznania dofinansowania pod kątem okoliczności przedstawionych w poszczególnych wnioskach. Jest ona organem doradczym i opiniodawczym, natomiast ostateczną

decyzję w przedmiocie przyznania lub odmowy przyznania dofinansowania podejmuje w imieniu Starosty dyrektor PCPR. W celu zachowania zasady obiektywizmu, a także zaangażowania w proces decyzyjny przedstawicieli społeczności lokalnej, osób nie mających interesu prawnego ani prywatnego, Starosta posiłkuje się opinią Komisji. Powoływanie ww. Komisji jest działaniem powszechnie występującym w praktyce zgodnie z sugestiami Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych.

Rada nie dopatrzyła się również naruszenia przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Zgodnie bowiem z art. 23 ust. 1 pkt 2 tego aktu przetwarzanie danych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Potrzebę przetwarzania danych osobowych w postępowaniu w przedmiocie przyznania dofinansowania uczestnictwa w turnusach rehabilitacyjnych potwierdził także Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (dalej jako GIODO) w swoim wystąpieniu z dnia 21 czerwca 2005 r. dotyczącym załącznika do poprzednio obowiązującego rozporządzenia w sprawie turnusów rehabilitacyjnych (GI-DP-024/1112/05). Stwierdził on, że zbędnym jest uzyskiwanie zgody wnioskodawcy na przetwarzanie danych osobowych, bowiem przepisy rozporządzenia nakładają już na wnioskodawcę wymóg podania stosownych danych zawartych we wzorze wniosku stanowiącym załącznik do rozporządzenia. Tym samym GIODO de facto nie zakwestionował konieczności przetwarzania danych osobowych wnioskodawców na potrzeby prowadzenia postępowania w przedmiocie przyznania lub odmowy przyznania dofinansowania uczestnictwa w turnusach rehabilitacyjnych. W tym miejscu trzeba zauważyć, że nie sposób również mówić o odpowiedzialności karnej dyrektora PCPR z tytułu powołania rzeczony Komisji, funkcjonuje ona bowiem na podstawie zarządzenia Starosty, który, jak zostało wyjaśnione wcześniej, działał w ramach swoich uprawnień i kompetencji.

Reasumując w ocenie Rady w przedmiotowej sytuacji wystąpiły przesłanki natury organizacyjnej, przede wszystkim związane z trudnościami

w zorganizowaniu posiedzenia Komisji Do Spraw Opiniowania Wniosków Na Realizację Zadań Powiatu ze Środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, a także okoliczności związane z podjęciem przez Radę Powiatu uchwał w sprawie przyjęcia do realizacji w 2013 roku zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych, jak również zagadnienia merytoryczne, które powodują, iż sprawę należy uznać za skomplikowaną w rozumieniu art. 35 § 3 KPA, co z kolei kreuje możliwość jej załatwienia w ustawowym dwumiesięcznym terminie. Jednocześnie organ informował także skarżącego o konieczności przedłużenia terminu do rozpoznania sprawy. Rada Powiatu tym samym podtrzymuje w całości swoje stanowisko wyrażone uprzednio w przedmiocie prawidłowości działań dyrektora PCPR podczas rozstrzygania wniosku skarżącego o dofinansowanie ze środków PFRON uczestnictwa w turnusie rehabilitacyjnym. W ocenie Rady nie mają również uzasadnionych podstaw zarzuty skarżącego, jakoby w trakcie rozpatrywania rzeczonych wniosków doszło do naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych.

Mając na uwadze powyższe skargę _____* należało uznać na bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCA
RADY POWIATU
w Kleszczynie
Teresa Prokop

* Wyłączenie jawności informacji publicznej:

Jawność uchwały wyłączona w części (dane osobowe skarżącego).

Podstawa prawna wyłączenia: art.23 ust.1 i art.26 ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926, z późn. zm.).

Osoba dokonująca wyłączenia: Dagmara Ambrosewicz, podinspektor.

Podmiot, w którego interesie dokonano wyłączenia jawności: osoba fizyczna (skarżący).